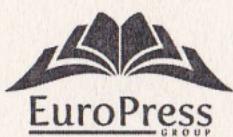

LUCIAN PRICOPIE

Arta de a fi

CUPRINS

I. Să mă educ	5
II. Să mă modelez.....	35
III. Să mă perfecționez.....	53

I

Să mă educ

Duc „e”-ul pe masă.

Îl desfac și formezi cu el un cerc.

Seamănă cu o farfurie acum.

Pun în ea mâncăruri alese sub formă de învățătură, strădanie, perseverență, ascultare, devotament, dedicare, dorință, determinare, degeaba cred eu tot felul de lucruri despre mine, când de fapt farfuria mi-e goală.

De la orice să învăț să primesc lectii.

Mai bine să fac ceva bun cu și din mine.

Să nu mai arunc atâția ani pe fereastră.

Să nu mai consum atâtă aer de pomană.

Să învăț să mă tărâi până la a visa a păși.

Mai bine să fiu isteț decât să fac pe istețul.

Mai bine să fac cu de-a sila, decât să nu fac.

Să mă pun bine pe jar pentru frigul de afară.

Să nu mai împung aşa la fiecare poartă nouă.

Să am cât mai multe puncte la care să mă pun.

Să mi se facă frig de la atâta prostie din oglindă.

Să mă trag de mâne că în apropierea prăpastiei.

Să scot degetul din gură dacă vreau să fac și eu ceva.

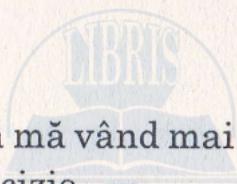
Să nu mai fac atâtea cântări ieftine la tot felul de uși.

Să fiu eu senin și să nu mă mai gândesc la vreme.

„Bună ziua” mea să nu mai cerșească atâta atenție.

Să termin cu scâncitul pentru tot felul de privilegii.

Să nu-mi mai fac griji doar ca să par mai interesant.

Să mă vând mai repede dacă tot am luat această decizie.

Mai bine să-mi iau o pungă în care să-mi torn părerea.

Să n-am voie nici să crâncesc și să comentez în fața mea.

Să nu mă mai joc atât cu timpul că îndată mă îngroapă.

Să mă anim puțin, că nu fac nimic cu fața asta desenată.

Să nu mă aşez prea confortabil în postura care îmi place.

Să renunț la confortul psihic dacă vreau să realizez ceva.

Să-mi trasez sarcini ca unui angajat sau executant plătit.